

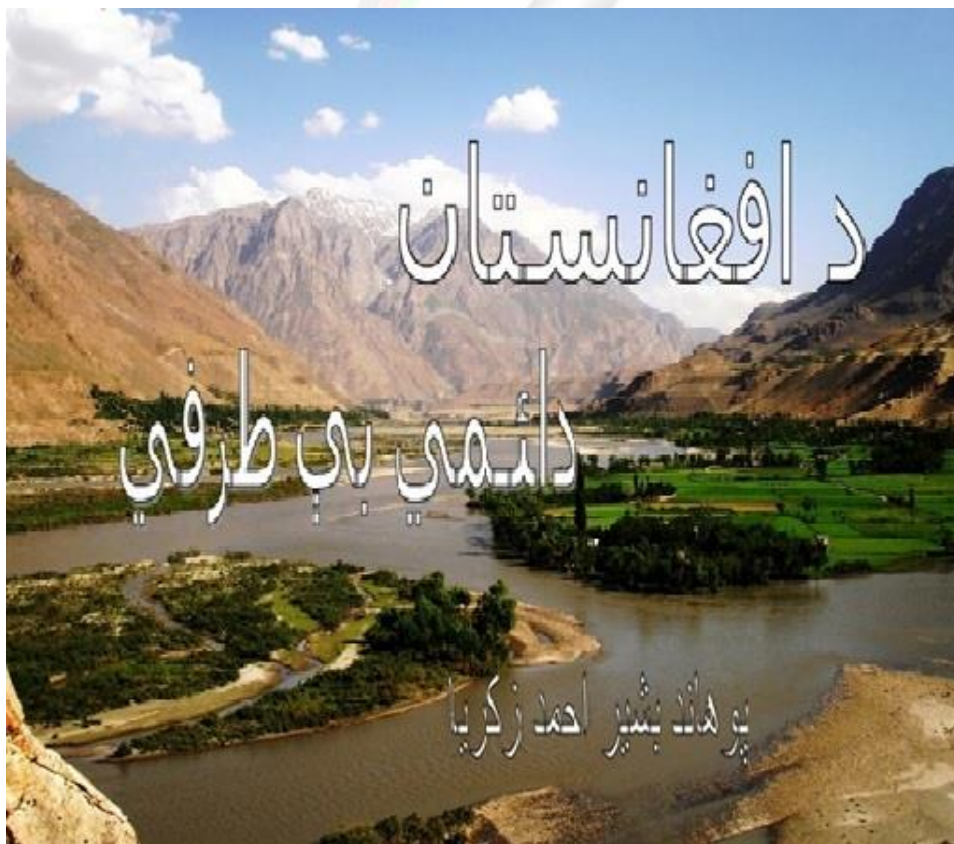
<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۹/۰۴/۱۷

پوهاند بشير احمد زکريا

د افغانستان د ائمي سطرني

لمری برخه

لیکوال : پوهاند بشیر احمد زکریا

څېړنیزه رساله

ژباړه : رحمت آریا

۱۹۹۷ ش – ۲۰۱۹ م

د افغانستان پرگنې بايد
د هېواد د دائمي بې طرفۍ
په لاره کې کار وکړي
حکمه دا د راتلونکي سولې او ددوی د کورنيو
د خونديتابه لپاره يوازینی لاره ده

ليکوال :

پوهاند بشير احمد زکريا

دائمی پوهاند او خاص لکچرر

د کولمبيا پوهنتون، کالج آف فيزيشنز اينډ سرجنز

همکار ليکوالان :

ډاکټر حبيب احمد زکريا - د انټروپولوژۍ ډاکټر - د سوربون پوهنتون - فرانسه

ډاکټر نجيب احمد زکريا - Psychotherapist رواني تحليل « د سوربون پوهنتون - فرانسه »

پ. عثمان زکريا - د ټولنيزو علومو ليسانسه «تاريخ - د کابل پوهنتون»

ډاکټر امير. ا. زکريا د زړه جراح، «د جان هاپکينز پوهنتون»

ډاکټر فيض احمد زکريا - نړۍ وال حقوق «د سوربون پوهنتون - فرانسه»

سريزه

تاريخ د ټولنيزو علومو يوازينی علم دی چې له مور، د افغانستان خلکو، سره مرسته کوي چې له تجارېو ټي داسې يوه لاره ومومو چې ځانونه د روانې وينې توپښې له دوام او د خپلو کورنيو د غرو د له لاسه ورکولو له بهير څخه چې پای نه لري وژغورو. د تاريخ د فلسفې او د نولسمې پېړۍ د تاريخ په څېړنې کې زما سابقې او په دې اړوند زما ليکنو ته په کتو مې دا اړينه وبلله چې د نولسمې پېړۍ د يوې ډېرې له اهميته ډکې پېښې په باب د يوه شي په لټه کې سم.

په ۱۷۷۶ – ۱۷۸۷ ز کلونو کې د امريکا د متحده ايالاتو په تاسيس، د امريکا د استقلال د اعلاميې په خپرېدلو او د امريکا د اساسي قانون له تدوين سره جوخت انسانان د خپلو خدای ورکړيو فطري حقوقو د ترلاسه کولو، د ټولو انسانانو لپاره د ژوندانه د نه بېلېدونکو حقوقو او د خپلواکۍ او سمسورتيا د موندلو په لټون کې سول. د امريکا له انقلابه وروسته د فرانسې انقلاب رامنځته سو، ددې فرانسوي انقلاب پايله په فرانسه کې په نه تمېدونکو وينو تويولو او په ۱۷۸۹ – ۱۷۹۹ز کال کې د فرانسې د پرگنو د ژوندانه په گډوډولو واوښتله. دا ټولې پېښې د منځنيو پېړيو د تياره پړاو د دروازو له تړل کيدلو او په اروپا کې د «عصرالعقل» او «عصرالتنوير» د دروازو له پرانيستل کېدلو سره سم رامنځته سوي دي.

د ۱۸۰۰ز کلونو له پيل سره سم د فرانسې د انقلاب ټولې ښې موخې د ناپېليون د خپلسريو او د فرانسوي «نشنلېزم» له کبله تحريف سوي. فرانسوي امپراتورۍ د فرانسې د لومړي انقلاب ځای ونيوه او ناپېليون د اعلى سترواک او مطلق العنانه واکمن په توگه راڅرگند سو. ناپېليون د خپل نه مريدونکي حرص په کړس کې د اروپا ټوله لويه وچه د جگړې په لوی ډگر بدله کړله. کله چې ناپېليون پوه سو چې روسيه د خپل آرمان د ترسره کولو يعنې د اروپايي فدراسيون د جوړولو په لټه

کې ده او روسیه به تر خپلې ادارې لاندې سترواکۍ او خپلواک سلطنتونه سره راټول کړي نو ناپېليون په لنډ وخت کې مخ روسیې ته وړاوه او د خپل ۵۰۰۰۰۰ کسيز لښکر په مټ ئې روسیه ونیوله. روسیې په خپل ځمک سوځوونکي سیاست او هم د روسیې خورا سخت ژمي د ناپېليون د لښکر دوه پر دریمه برخه تس نس کړله؛ په دې حال کې د آستریا د سترواکۍ د باندنیو چارو وزیر شهزادګي میترنیک اوضاع له نېرېدو څارله او کله چې موقع په لاس ورغله نو له سترې برتانې، پروس او روسیې سره په ګډ ائتلاف کې ئې ناپېليون مات کړ او د ایلبا ټاپو ته ئې تبعید کړ؛ ناپېليون د خپلې دویمې هڅې په لړ کې ناکام سو او دا ځل ولینګتن خپلې انګلیسي مستعمرې ته د پاسیفیک په سمندر کې د هیلینا ټاپو ته تبعید کړ.

د آستریا د سترواکۍ Austrian Empire د باندنیو چارو وزیر میترنیک په ۱۸۱۳ز کال کې په وینا کې د سولې کنفرانس په دې موخې پیل کړ چې اروپا یو ځل بیا د تاندې ساه په اخیستلو پیاوړې سي او هم د لومړي ناپېليون په لاس د اروپا له دومره وړانۍ وروسته وکولای سي په اروپا کې ځواک – انډول له سره په تعادل کې راولي.

ما دوه کاله د وینن Vienne Congress د کانګرس په باب ددې هېواد آرشیفونه، خپاره سوي کتابونه، لیکونه او د نوموړي کانګرس په هکله مقالې وڅېړلې، ددغو څېړنو په لړ کې ما ته په ۱۸۱۴ز کال کې د وینا د جوړ سوي کانګرس په باب چې د ۱۸۱۵ز کال د جون تر میاشتې پورې ئې دوام وکړ یو ستر راز په لاس راغی. دا کتاب به د نولسمې پېړۍ د یوې ډېرې مهمې پېښې له مخې پرده لیرې کړي.

موږ به د دسیسو، شخصیتي تصادماتو، جوړ جاريو او د «سویس د دائمې بې طرفۍ» پر اهمیت باندې له هغه مهاله تر ننه د برغولي ایښودلو له غورچاڼ وروسته چې د «نړۍ والې سولې» له ارزښتناک مفهوم سره ډېر نېرېدې او ټینګ تر او لري ددغو اسرارو له مخې پرده لیرې کړو. دغه مفهوم د څه باندې دوه سوه کالو لپاره د دیپلوماسۍ او سیاست بازو په پراخه کړۍ کې د پټ پټانو په لومه کې پټ او د سیاست په تیارو خونو کې چوپه خولۍ په تورتم کې ساتل سوی دی. نړۍ واله سوله په خپل هراړخیز او آرمانی اړخ کې هغه نښرغانده یا پدیده وه چې په لرغونو مهالونو کې د لرغوني مهال پیغمبر «یعنی سلیمان علیه السلام» له وخته نیولې بیا تر یوناني ښاري دولتونو پورې، بیا تر سترواکیو، پادشاهيو او د ګډو دولتونو تر فدارسیونونو پورې ټول له یوې مخې د نړۍ والې سولې په لټه کې ول.

ددغه کتاب په راتلونکو څپرکیو کې چې په ساده ژبه لیکل سوی لوستونکی به پوه سي چې ددغه «ستر راز» اهمیت په څه کې پروت دی او د سیاست د نړۍ ځواکمنو شخصیتونو او دولتونو ولې د هغه له په رسمیت پېژندلو څخه نټه کړې ده؟ ولې د «نړۍ والې سولې» مفهوم له لوگي او باروتو ډکې فضا کې د شرګدې ځانغوښتنې او د بې حد او حصره بشري ځواک غوښتنې په تورتم کې له شک او ناباوريو سره مخامخ سوی دی.

ډالۍ

په ساده ژبې لیکل سوي دا «رساله» د افغانستان ټولو پرګنو ته چې د بېلابېلو قومونو او مذهبونو له ګلبن څخه جوړې سوي دي ډالۍ کوم، دا هماغه هېواد دی چې ستر څښتن ورته د آسیا د خطرناکو څلور لارو په منځ کې ځای ورکړی دی. ښايي د چا ذهن کې دا پوښتنه پيدا سي چې «ولې؟» او يا هم ښايي ووايي چې الله ج د خپل ذاتيه لايټناهي حکمت په لړ کې ورته کوم «ښه دليل» درلودلی دی؟ تاسو به ددې رسالې په لړ کې د همدغه «ښه دليل» لپاره داسې يوه بيخپنه شرحه ومومئ چې د تاريخي پېښو، غولونکو ډيپلوماتيکو وړاند ويني، جغرافيو، ټولنيزو او تاريخي اړخونو پر بنسټ ولاړه ده.

هغه مکتشفين چې د آسيا په څلور لاره يعنی افغانستان کې د کوم شي په لټون کې ول نه د افغانستان په پار بلکه د هند او چين د پانګو او جغرافيو موقعيت چې د روس تر پستي ګېډې لاندې پروت وو او هم د لنډو نښلونکو مواصلاتي لارو د لرلو په لټون کې ځکه پلټلی چې د تيلو د لېږد او د فارس خليج او د هند د سمندر تودو اوبو ته د رسېدلو آسانه لارې ئې لرلې. خو افغانستان له خپلو جنگياليو قومونو سره يو ځای د ستر الکسندر له مهاله نيولي بيا تر چنګيز خان پورې، د مغولو له سترواکۍ نيولي بيا د برتانيې تر پراختيا غوښتونکو تيريو پورې، د پخواني شوروي اتحاد له لوړتيا غوښتنې نيولي او دا دی نن د امريکا تر متحده ايالاتو پورې هيڅکله د خپل پينځه زره کلن تاريخ په اوږدو کې ټينګه او ثابته سوله او يا ډاډمن امنيت نه دی ليدلی. د همدومره پيړيو په اوږدو کې د

افغانستان پرگنو پرته له مرگ، جگړو، وینې بهېدنو، ورانیو او د هېواد د بنسټونو له نړېدلو پرته بل څه نه دي لیدلي.

له دې کبله دغه رساله خپلو بې وزلو پرگنو ته چې د تاریخ په ټولو اعصارو کې په بې رحمۍ کړول سوي دي په حق سره ډالۍ کوم. د افغانستان پرگنو د خپل تاریخ په ټولو اوږدو او کړلیچنو پړاوونو کې خپلې بقا ته آزادۍ سره د بې سارې مینې له لارې دوام ورکړی دی؛ هیڅ څوک دې په دې کې شک ونه لري چې دا پرگنې به په کوم لیرې وخت کې نه بلکه په ډېر نږدې راتلونکي کې د یوه یو موټي متحد ملت په څیر په پښو ودرېږي، دوی به دا ځل نه لکه پخوا چې د خپلو تیریگرو دښمنانو پر وړاندې یو موټي درېدل بلکه د یوه متحد، متفق «د الله «ج» د ساتنې تر سیوري لاندې به د نه بېلېدونکي ملت» په توګه په پښو ودرېږي او د خپلو هغو حقو انساني حقوقو غوښتونکي به سي چې نور ئې لري یعنې د سولې او امن په چاپېریال کې خپلو ځانونو او کورنیو ته ډاډمن ژوند، ددوی ملي وقار ته د درناوي، ددوی اعتقاداتو او تر ټولو مهمه ددوی خدای ورکړې آزادۍ ته د درناوي د حق غوښتونکي سي. څرګنده ده چې افغانان د نړۍ د نورو ملتونو په شان خپل ځان او خپلو کورنیو ته د سمسورتیا غوښتونکي دي. افغانان د منځنۍ آسیا د نورو ملتونو په پرتله تاریخ ته ثابتې کړې چې د خپلو نورو ګاونډیو او د نړۍ د آزادي پالو ولسونو په تناسب ئې د خپلو وینو او د تنډیو د خولو په برم ئې داسې او له درناوي ډک لوړ ځای او دریځ خپل کړی چې دا هېواد ئې د «نړۍ د سترواکیو د هد ايرې په نامه» یاد کړی دی. له همدې کبله ده چې دا ملت باید د دانمي بې طرفۍ، سولې او امن د نه نفی کېدونکي حق برخمن وګرځي، کټ مټ لکه سویټزرلند، او بښايي موږ هم وکولای سو دا هېواد په راتلونکي کې د آسیا سویټزرلند وېولو. موږ د آسیا پر ټولو ملتونو او د ځمکې پر مخ پر ټولو سوله پالو او په آزادۍ مینو کسانو غږ کوو چې د بشریت لپاره دې د نړۍ والي سولې لاره غوره کړي؛ دا هغه لاره ده چې انسان ته وعده سوي لاره ده، خو یو شمیر لږکیو ورڅخه انکار کړی دی؛ دا هغه لږکي دي د حقیقت او د شعور اړوندې ځانګړتیاوې او د مینې او فطرت جوړونکي غوښتنې نه مني؛ دا هغه مینه ده چې پر بنسټ ئې «حنیف» انسان خلق سوی چې د ځمکې پر مخ د الله «ج» نایب واوسي.

د لمری برخی پای

تذکر:

هرگاه خوانندگان محترم متمایل باشند که نبشته ها و مطالب دیگری از این نویسنده را مطالعه کنند، می توانند با "کلیکی" بر عکس نویسنده در صفحه مقالات، به "آرشیف" شان رهنمائی شوند.

zekria_b_de_afgh_daayemi_betarafi_۱.pdf
د افغانستان دائمی بیطرفی (لمری برخه)